

ЗАКОН УКРАЇНИ

про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях

Цей Закон визначає основні засади створення, функціонування та припинення строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку, систему органів управління і розвитку територією пріоритетного розвитку та їх повноваження, порядок реєстрації, права та обов'язки резидентів території пріоритетного розвитку, а також встановлює перелік пільг, способи стимулювання та інші механізми, спрямовані на розвиток та відновлення території пріоритетного розвитку.

Розділ І

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні:

заявник – юридична особа або фізична особа-підприємець, яка звернулась до уповноваженого органу із заявою про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку;

реєстр резидентів – Державний реєстр резидентів території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях, який ведеться уповноваженим органом в електронній формі та містить інформацію про юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців, які перебувають або перебували у статусі резидента території пріоритетного розвитку;

резидент території пріоритетного розвитку – юридична особа або фізична особа-підприємець, яка зареєстрована в установленому законодавством України порядку на території пріоритетного розвитку, та яка відповідно до цього Закону набула та, згідно з інформацією у Реєстрі резидентів території пріоритетного розвитку, перебуває в статусі резидента території пріоритетного розвитку;

територія пріоритетного розвитку – частина території України в межах Донецької та Луганської областей, визначена частиною першою статті 5 цього Закону, на якій склалися несприятливі соціально-економічні умови внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, і на якій запроваджується

спеціальний режим господарської діяльності з метою, визначеною у частині першій статті 4 цього Закону;

уповноважений орган – центральний орган виконавчої влади з питань управління та розвитку території пріоритетного розвитку в Донецькій і Луганській областях.

2. Термін "Єдиний державний реєстр" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань".

Термін "кінцевий бенефіціарний власник" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

Термін "інвестиційний проект із значними інвестиціями" вживається у значенні, наведеному у Законі України "Про державну підтримку інвестиційних проектів із значними інвестиціями в Україні".

Термін "пов'язана особа" вживається у значенні, наведеному у Податковому кодексі України.

Термін "тимчасово окуповані території у Донецькій та Луганській областях" вживається у значенні, наведеному у статті 1 Закону України "Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях".

Термін "страховики" вживається у значенні, наведеному в Законі України "Про страхування".

Стаття 2. Законодавство щодо території пріоритетного розвитку

1. Відносини, що виникають у зв'язку із функціонуванням спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку, регулюються Конституцією України, Бюджетним кодексом України, Податковим кодексом України, Митним кодексом України, Господарським кодексом України, Земельним кодексом України, цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами, у тому числі прийнятими на виконання цього Закону, а також міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

2. На території пріоритетного розвитку діє законодавство України з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

3. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору України.

Розділ II

ТЕРИТОРІЯ ПРІОРИТЕТНОГО РОЗВИТКУ

Глава 1. Основні засади створення, функціонування та припинення строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

Стаття 3. Принципи діяльності на території пріоритетного розвитку

1. Діяльність резидента території пріоритетного розвитку базується на наступних принципах:

1) добровільності реєстрації резидентом території пріоритетного розвитку, який полягає в тому, що всі суб'єкти господарювання, що мають право набути статусу резидента території пріоритетного розвитку, здійснюють це за власної волі;

2) свободи підприємницької діяльності на території пріоритетного розвитку, який полягає в тому, що всі резиденти території пріоритетного розвитку мають право без обмежень самостійно здійснювати підприємницьку діяльність, не заборонену законом, за винятком видів господарської діяльності, на які згідно зі статтею 7 цього Закону не поширюється дія спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку;

3) стабільності спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку, який полягає в тому, що строк дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку може бути достроково припинений виключно на підставах та у порядку, що передбачені у частині третій статті 6 цього Закону.

Стаття 4. Мета створення спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

1. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку створюється з метою подолання несприятливих соціально-економічних умов, що склалися внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України, шляхом формування сучасної економіки регіону на основі інноваційної моделі розвитку з широким залученням вітчизняних та іноземних інвестиційних ресурсів, сталого розвитку територіальних громад, стимулювання господарської діяльності, створення сучасної ринкової виробничої і транспортної інфраструктури, зміцнення міжрегіональних соціально-економічних зв'язків та кооперації, інтеграції регіону в європейську і світову економічні системи, створення нових робочих місць.

Стаття 5. Межі території пріоритетного розвитку

1. Територія пріоритетного розвитку запроваджується в межах двох адміністративно-територіальних одиниць України – Донецької та Луганської областей за виключенням тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях (далі – тимчасово окуповані території).

Стаття 6. Строк дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

1. Спеціальний режим господарської діяльності запроваджується на території пріоритетного розвитку строком на десять років, починаючи з 1 січня 2022 року.

2. Дія спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку вважається припиненою з дня закінчення строку, на який його було створено, якщо його не буде продовжено або достроково припинено на підставах, передбачених цим Законом.

3. Дія спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку може бути припинена достроково виключно у випадку, якщо це викликано необхідністю забезпечення оборони і національної безпеки України, шляхом прийняття закону про внесення змін до цього Закону або внаслідок втрати ним чинності.

Стаття 7. Види господарської діяльності, на які поширюється дія спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

1. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку поширюється на усі види господарської діяльності, крім:

1) виробництва і оптової торгівлі спирту етилового, коньячного і плодового та зернового дистиляту, біоетанолу, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, електронних сигарет та рідин, що використовуються в електронних сигаретах, що здійснюється відповідно до Закону України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів та пального";

2) діяльності на ринку азартних ігор, що провадиться відповідно до Закону України "Про державне регулювання діяльності щодо організації та проведення азартних ігор".

Стаття 8. Рівні спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

1. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку поділяється на наступні рівні за територіальним принципом з метою врахування особливостей соціально-економічних умов та проблем кожної з таких територій та спрощення застосування до резидентів території пріоритетного розвитку відповідних пільг та заходів стимулювання, передбачених цим Законом та іншими законами України, прийнятими на його виконання:

1) уся територія Донецької та Луганської областей, за виключенням тимчасово окупованих територій (далі – регіональний рівень);

2) території територіальних громад, прилеглих до тимчасово окупованих територій, до яких відносяться території окремих територіальних громад Донецької області (Світлодарська, Торецька, Авдіївська, Мар'їнська, Вугледарська, Волноваська міські територіальні громади, Очеретинська, Ольгинська, Мирненська, Сартанська селищні територіальні громада) та Луганської області (Щастинська, Гірська, Попаснянська міські територіальні громади, Станично-Луганська селищна територіальна громада та Нижньотеплівська сільська територіальна громада) (далі – рівень територіальних громад, прилеглих до тимчасово окупованих територій);

3) території індустріальних парків (далі – рівень індустріальних парків).

Глава 2. Суб'єкти території пріоритетного розвитку

Стаття 9. Суб'єкти території пріоритетного розвитку

1. Суб'єктами території пріоритетного розвитку є:
органи управління територією пріоритетного розвитку відповідно до статті 10 цього Закону;
резиденти території пріоритетного розвитку.

Стаття 10. Органи управління територією пріоритетного розвитку

1. Органами управління територією пріоритетного розвитку є:
центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій;
уповноважений орган;
органи місцевого самоврядування та місцеві державні адміністрації;
військово-цивільні адміністрації (у разі їх утворення).

Стаття 11. Уповноважений орган

1. Уповноважений орган є центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері управління та розвитку територією пріоритетного розвитку, та діяльність якого спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через міністра, який очолює центральный орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

2. Місцезнаходженням уповноваженого органу є один із населених пунктів території пріоритетного розвитку, який визначається Кабінетом Міністрів України.

3. Уповноважений орган здійснює свої повноваження безпосередньо та через територіальний орган у місті Києві (у випадку його створення) відповідно до положення про уповноважений орган, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

4. Протягом всього строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку уповноважений орган не може бути припинений (зокрема, шляхом ліквідації або реорганізації), окрім як за рішенням суду.

5. Під час здійснення своїх повноважень уповноважений орган має право безпосереднього автоматизованого доступу до інформаційно-телекомунікаційних і довідкових систем, реєстрів, банків даних, у тому числі тих, що містять інформацію з обмеженим доступом, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користуватися державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами.

Обробку такої інформації уповноважений орган здійснює з дотриманням законодавства про захист персональних даних та забезпечення таємниці, що охороняється законом.

Стаття 12. Повноваження уповноваженого органу

1. До повноважень уповноваженого органу належать:

внесення до відповідних місцевих органів виконавчої влади та/або місцевого самоврядування пропозицій щодо стратегії розвитку, а також поточних програм розвитку території пріоритетного розвитку;

надання резидентам території пріоритетного розвитку роз'яснень з питань провадження господарської діяльності на цій території;

ведення Реєстру резидентів, вжиття організаційних заходів, пов'язаних із забезпеченням його функціонування, та виконання функцій держателя такого Реєстру;

прийняття рішення про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку, про повернення заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду, про відмову у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку, про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку в порядку, передбаченому цим Законом;

здійснення заходів із створення, доопрацювання та супроводження програмного забезпечення Реєстру резидентів;

надання органам державної влади та місцевого самоврядування відомостей про включення юридичних осіб або фізичних осіб-підприємців до Реєстру резидентів, перебування у ньому або виключення резидентів території пріоритетного розвитку з Реєстру резидентів;

здійснення в порядку та межах, визначених цим Законом, контролю та моніторингу за відповідністю заявників та резидентів території пріоритетного розвитку вимогам, встановленим статтею 17 цього Закону, а також за виконанням резидентами території пріоритетного розвитку договорів про умови діяльності на території пріоритетного розвитку;

створення сприятливих організаційних та економічних умов для залучення фінансових ресурсів для розвитку території пріоритетного розвитку, у тому числі власних коштів підприємств, установ та організацій, а також благодійних організацій, громадських об'єднань та фізичних осіб (включаючи іноземні);

розгляд звітів резидентів території пріоритетного розвитку про їх відповідність вимогам, вказаним в статті 15 цього Закону, та про виконання ними умов договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку, а також іншої інформації щодо резидентів території пріоритетного розвитку на предмет наявності ознак, що можуть бути підставою для прийняття рішення про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку;

здійснення разом із відповідними місцевими органами виконавчої влади та місцевого самоврядування заходів щодо забезпечення законності, економічної та екологічної безпеки на території пріоритетного розвитку;

розвиток мережі комунікаційних зв'язків, рекламно-інформаційної роботи щодо функціонування території пріоритетного розвитку та діяльності резидентів території пріоритетного розвитку;

реалізація інших повноважень, передбачених цим Законом та іншими нормативно-правовими актами.

Стаття 13. Повноваження інших державних органів та органів місцевого самоврядування на території пріоритетного розвитку

1. Інші державні органи та органи місцевого самоврядування здійснюють свої повноваження на території пріоритетного розвитку відповідно до Конституції та законодавства України з урахуванням особливостей, передбачених цим Законом.

Стаття 14. Резиденти території пріоритетного розвитку та їх статус

1. Резидентом території пріоритетного розвитку може стати суб'єкт господарювання, зареєстрований за законодавством України, який відповідає вимогам цього Закону до резидента території пріоритетного розвитку.

2. Суб'єкт господарювання набуває статусу резидента території пріоритетного розвитку з дня внесення запису про це до Реєстру резидентів.

3. Суб'єкт господарювання втрачає статус резидента території пріоритетного розвитку з дня внесення запису про це до Реєстру резидентів.

4. Для набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку суб'єкт господарювання звертається до уповноваженого органу із заявою в порядку, визначеному цим Законом.

5. Реєстрація суб'єкта господарювання резидентом території пріоритетного розвитку здійснюється уповноваженим органом за заявницьким принципом та полягає у включенні такого суб'єкта до Реєстру резидентів та укладенні з таким

суб'єктом відповідного договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку.

6. Укладення з резидентом території пріоритетного розвитку договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку здійснюється уповноваженим органом у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

Форма договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку, порядок його укладення, виконання та припинення визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

Стаття 15. Вимоги до резидентів території пріоритетного розвитку

1. Суб'єкт господарювання, який претендує на отримання статусу резидента території пріоритетного розвитку, має одночасно відповідати наступним вимогам:

мати юридичний статус юридичної особи або фізичної особи-підприємця, яка зареєстрована в установленому законодавством України порядку на території Донецької або Луганської області, крім тимчасово окупованих територій;

фактичне місце ведення діяльності, основні активи, що використовуються у господарській діяльності, та основний штат працівників чи розташування офісу, з якого проводиться щоденне керування господарською діяльністю та здійснення управління і обліку такого суб'єкта господарювання, знаходяться на території Донецької або Луганської області, крім тимчасово окупованих територій;

відсутність більше ніж протягом 30 днів податкових боргів на суму понад десяти мінімальних заробітних плат, виходячи з розміру мінімальної заробітної плати, встановленої станом на 1 січня поточного календарного року;

щодо нього відсутні обставини, передбачені частиною другою цієї статті.

2. Не може бути резидентом території пріоритетного розвитку:

фізична або юридична особа, стосовно якої застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України "Про санкції" чи визнані Україною міжнародні санкції, а також пов'язана з нею особа;

юридична особа, прямими або опосередкованими власниками 10 і більше відсотків акцій (часток) якої та (або) кінцевими бенефіціарними власниками (контролерами) якої є держава, визнана Верховною Радою України державою-агресором чи державою-окупантом, або її резиденти. Це положення не застосовується, якщо володіння часткою (акціями) здійснюється через юридичну особу, акції якої перебувають в обігу на фондових біржах згідно з переліком,

затвердженим Кабінетом Міністрів України (крім випадків, коли така юридична особа є резидентом держави-агресора або держави-окупанта);

юридична особа, у статутному капіталі якої 25 і більше відсотків прямо або опосередковано належить юридичним особам, зареєстрованим в державах, включених Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF) до переліку країн, що не співпрацюють у сфері протидії відмиванню доходів, одержаних злочинним шляхом;

юридична особа, інформація про кінцевих бенефіціарних власників якої не розкрита в порушення вимог Закону України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб - підприємців та громадських формувань";

фізична або юридична особа, яка перебуває у процедурах банкрутства (неплатоспроможності) або у процесі припинення, окрім перетворення;

фізична або юридична особа, яка здійснює один або кілька видів господарської діяльності, на які не поширюється дія спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку відповідно до частини першої статті 7 цього Закону;

юридична особа, яка має за межами території Донецької та Луганської області один або кілька відокремлених підрозділів, які здійснюють всі або частину функцій такої юридичної особи, крім випадку, якщо усі такі відокремлені підрозділи здійснюють виключно представництво та/або захист інтересів такої юридичної особи;

юридична особа, яка має статус неприбуткової (непідприємницької) юридичної особи;

фізична або юридична особа, відомості стосовно якої внесені до Єдиного державного реєстру осіб, які вчинили корупційні або пов'язані з корупцією правопорушення.

Стаття 16. Права та обов'язки резидентів території пріоритетного розвитку

1. Резидент території пріоритетного розвитку має право здійснювати всі види господарської діяльності, крім заборонених законодавством України, та зазначених у статті 7 цього Закону, а також самостійно обирати види, форми і методи своєї діяльності на території пріоритетного розвитку, що не суперечать цьому Закону та законодавству України.

2. Резидент території пріоритетного розвитку має право на застосування спеціального режиму господарської діяльності, пільг з оподаткування, отримання державної підтримки, тощо у встановленому цим Законом та законодавством України порядку. На інших суб'єктів господарювання, які зареєстровані на території пріоритетного розвитку, але не отримали статусу її резидентів, поширюється загальний режим економічної діяльності, що діє на загальній території України.

3. Резидент території пріоритетного розвитку зобов'язаний дотримуватись умов договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку.

4. У разі порушення резидентом території пріоритетного розвитку законодавства України, норм цього Закону та нормативно-правових актів, прийнятих на виконання цього Закону, умов договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку, такий резидент несе майнову та іншу відповідальність, передбачену законодавством України та відповідним договором про умови діяльності на території пріоритетного розвитку.

Стаття 17. Контроль та моніторинг за діяльністю резидентів території пріоритетного розвитку

1. Резидент території пріоритетного розвитку зобов'язаний забезпечити безперервну та повну відповідність всім вимогам та обмеженням, встановленим в статті 15 цього Закону.

2. Контроль та моніторинг за додержанням резидентами території пріоритетного розвитку норм цього Закону та нормативно-правових актів, прийнятих на виконання цього Закону, а також договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку здійснює уповноважений орган.

3. При встановленні в ході контролю та моніторингу виконання резидентом території пріоритетного розвитку договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку фактів суттєвого порушення резидентом території пріоритетного розвитку умов договору, такий договір може бути достроково припинено уповноваженим органом в порядку, встановленому таким договором та/або центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

4. Резидент території пріоритетного розвитку зобов'язаний надавати уповноваженому органу не пізніше, ніж в останній день кожного шостого календарного місяця, що йде за календарним місяцем, у якому ним було набуто статусу резидента території пріоритетного розвитку, звіт про відповідність всім вимогам, вказаним в статті 17 цього Закону, та про виконання ним умов договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку. Надання звіту про відповідність всім вимогам, вказаним в статті 17 цього Закону, та про виконання ним умов договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку може здійснюватися в електронній формі відповідно до Закону України “Про електронні довірчі послуги”.

Стаття 18. Порядок реєстрації резидентів території пріоритетного розвитку

1. Реєстрація резидентів території пріоритетного розвитку у Реєстрі резидентів здійснюється на підставі інформації та документів, які заявник надає до уповноваженого органу.

2. Заява про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку, яка подається заявником до уповноваженого органу, повинна містити:

1) щодо юридичної особи - повне найменування та ідентифікаційний код заявника в Єдиному державному реєстрі, щодо фізичної особи - підприємця - прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи та реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта;

2) прізвища, ім'я та по батькові (за наявності), дата та місце народження, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), серія та номер паспорта (за наявності) кожного із посадових осіб заявника, зокрема членів виконавчого органу, членів інших органів (якщо створені), та головного бухгалтера або іншої особи, яка здійснює ведення бухгалтерського обліку заявника;

3) перелік видів діяльності, які заявник планує здійснювати як резидент території пріоритетного розвитку;

4) запевнення заявника стосовно відсутності щодо нього обставин, передбачених частиною другою статті 15 цього Закону.

3. До заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку повинна додаватися довіреність (або її копія, засвідчена нотаріально чи уповноваженою особою заявника), якщо звернення здійснюється від імені заявника представником за довіреністю.

4. Уповноважений орган може повернути заяву про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду з таких підстав:

1) заява про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку не відповідає вимогам частини другої цієї статті;

2) неможливо підтвердити повноваження представника заявника, якщо звернення про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку здійснюється представником заявника;

3) в Єдиному державному реєстрі відсутні відомості про заявника або є відомості про державну реєстрацію його припинення;

4) заявник звернувся з проханням про повернення раніше поданої заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду;

5) адресу електронної пошти та номер телефону для зв'язку із заявником.

5. У випадку виявлення підстав для повернення заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду уповноваженого органу публікує відповідне рішення на своєму офіційному веб-сайті в мережі інтернет та направляє його заявнику протягом 5 робочих днів з дня надходження такої

заяви разом із документами, що були подані заявником разом із такою заявою про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку. Рішення про повернення заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду направляється заявнику в електронній формі на адресу електронної пошти заявника, зазначену у заяві про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку (якщо така вказана), разом з обґрунтованим поясненням підстав повернення заяви без розгляду, яке має включати конкретні факти, що підтверджують наявність таких підстав. Таке обґрунтоване пояснення також має містити пропозиції щодо усунення виявлених недоліків.

6. Уповноважений орган відмовляє у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку з наступних підстав:

1) невідповідність заявника щонайменше одній з вимог, вказаних у частині першій статті 15 цього Закону;

2) інформація, надана в заяві заявника, є недостовірною.

7. Уповноважений орган встановлює наявність підстав для відмови у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку виключно на підставі поданої заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку та інформації, отриманої з державних реєстрів, баз даних, інформаційних систем, держателями яких є державні органи, за умови, що відповідний орган володіє та надає таку інформацію в межах його повноважень та в порядку, встановленому законодавством.

8. У випадку прийняття рішення про відмову у набутті заявником статусу резидента території пріоритетного розвитку, не пізніше робочого дня наступного за днем його прийняття, уповноважений орган публікує відповідне рішення на своєму офіційному веб-сайті в мережі інтернет та направляє його заявнику. Рішення про відмову у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку направляється заявнику в електронній формі на адресу електронної пошти та поштовим відправленням на адресу заявника, зазначені у заяві про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку, разом з документами, що були подані заявником із такою заявою, та обґрунтованим поясненням, яке має містити повний перелік підстав для прийняття відповідного рішення, зазначення конкретних фактів та відомостей, що підтверджують наявність таких підстав, із посиланнями на відповідні державні реєстри, бази даних, інформаційні системи, держателями яких є державні органи, за умови, що відповідний орган володіє та надає таку інформацію в межах його повноважень та в порядку, встановленому законодавством. Таке обґрунтоване пояснення також має містити пропозиції щодо усунення виявлених недоліків.

9. У разі усунення заявником причин, що стали підставою для прийняття уповноваженим органом рішення про відмову у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку, заявник має право повторно подати заяву про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку разом із

документами, які засвідчують усунення причин, що стали підставою для прийняття уповноваженим органом рішення про відмову у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку.

При розгляді уповноваженим органом такої повторно поданої заявником заяви та документів не допускається відмова у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку з причин, раніше не зазначених у рішенні уповноваженого органу про відмову у набутті заявником статусу резидента території пріоритетного розвитку .

10. Рішення про набуття заявником статусу резидента території пріоритетного розвитку приймається уповноваженим органом впродовж 10 робочих днів з дня надходження заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку, якщо під час її розгляду не виявлені передбачені цим Законом підстави для повернення заяви без розгляду та (або) для відмови у набутті заявником статусу резидента території пріоритетного розвитку.

11. Уповноважений орган вносить відомості про заявника до Реєстру резидентів одночасно з прийняттям рішення про набуття ним статусу резидента території пріоритетного розвитку, але не пізніше десятого робочого дня з дня надходження заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку, яка була прийнята до розгляду та щодо якої уповноваженим органом не прийнято рішення про відмову в набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку.

12. Рішення уповноваженого органу про повернення заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду, про набуття та про відмову заявнику в набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку набувають чинності з дня їх опублікування на офіційному веб-сайті уповноваженого органу в мережі інтернет і можуть бути оскаржені в судовому порядку.

13. Рішення уповноваженого органу про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку, про повернення заяви про набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку без розгляду, про відмову у набутті статусу резидента території пріоритетного розвитку та обґрунтовані пояснення до них направляються заявнику в електронній формі з електронним підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України “Про електронні довірчі послуги”.

14. За реєстрацію суб'єкта господарювання резидентом території пріоритетного розвитку та включення його до Реєстру резидентів плата не стягується.

Стаття 19. Реєстр резидентів

1. Реєстр резидентів є відкритим і оприлюднюється на офіційному веб-сайті уповноваженого органу в мережі інтернет, окрім відомостей, передбачених пунктами 3 - 4 частини третьої цієї статті.

2. Доступ до Реєстру резидентів є безкоштовним.

3. До Реєстру резидентів вносяться такі відомості:

1) щодо юридичної особи - повне найменування та ідентифікаційний код в Єдиному державному реєстрі;

2) щодо фізичної особи - підприємця - прізвище, ім'я, по батькові (за наявності) фізичної особи та реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які мають відмітку в паспорті про право здійснювати платежі за серією та номером паспорта);

3) інформація про посадових осіб резидента території пріоритетного розвитку, зокрема членів виконавчого органу, членів інших органів (якщо створені), та про головного бухгалтера або іншу особу, яка здійснює ведення бухгалтерського обліку резидента території пріоритетного розвитку;

4) адреса електронної пошти та номер телефону резидента території пріоритетного розвитку, за якими з ним здійснюється зв'язок;

5) дата набуття статусу резидента території пріоритетного розвитку;

6) відомості про дату та підставу втрати статусу резидента території пріоритетного розвитку.

4. Резидент території пріоритетного розвитку зобов'язаний повідомляти уповноважений орган про зміну відомостей, передбачених пунктами 1 - 3 частини третьої цієї статті, протягом 5 робочих днів з дня настання таких змін.

5. Уповноважений орган вносить відомості в Реєстр резидентів впродовж одного робочого дня з дня прийняття відповідного рішення або надходження нових відомостей про резидента території пріоритетного розвитку.

6. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій визначає порядок ведення Реєстру резидентів.

Стаття 20. Втрата статусу резидента території пріоритетного розвитку

1. Уповноважений орган приймає рішення про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку виключно з таких підстав:

1) отримання заяви резидента території пріоритетного розвитку про припинення статусу резидента території пріоритетного розвитку;

2) встановлення уповноваженим органом невідповідності резидента території пріоритетного розвитку вимогам, встановленим в статті 15 цього Закону, на підставі інформації, отриманої з державних реєстрів, баз даних, інформаційних систем, держателями яких є державні органи, за умови, що відповідний орган володіє та надає таку інформацію в межах його повноважень та в порядку, встановленому законодавством;

3) набрання законної сили рішенням суду, яким встановлено обставину невідповідності резидента території пріоритетного розвитку вимогам, встановленим в статті 15 цього Закону;

4) припинення договору про умови діяльності на території пріоритетного розвитку, укладеного з резидентом території пріоритетного розвитку.

2. Рішення уповноваженого органу про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку приймається протягом 10 робочих днів з дати виявлення уповноваженим органом обставини, яка є підставою для прийняття рішення про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку відповідно до частини першої цієї статті.

3. Уповноважений орган в своєму рішенні про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку зобов'язана зазначити підставу (підстави) для прийняття такого рішення, а також факти, що підтверджують наявність такої підстави (таких підстав).

4. Рішення уповноваженого органу про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку набирає чинності на десятий робочий день з дня його опублікування на офіційному веб-сайті уповноваженого органу в мережі інтернет. Рішення уповноваженого органу про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку має бути опубліковано не пізніше наступного робочого дня після його прийняття.

5. Не пізніше дня публікації, рішення про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку направляється в електронній формі на адресу електронної пошти резидента території пріоритетного розвитку, що міститься у Реєстрі резидентів, разом з обґрунтованим поясненням, яке має містити повний перелік конкретних фактів та конкретні відомості, що підтверджують наявність відповідної підстави для втрати статусу резидента території пріоритетного розвитку.

6. Рішення уповноваженого органу про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку та обґрунтовані пояснення до нього направляються резиденту території пріоритетного розвитку в електронній формі з електронним підписом, прирівняним до власноручного підпису відповідно до Закону України “Про електронні довірчі послуги”.

7. Рішення уповноваженого органу про втрату статусу резидента території пріоритетного розвитку може бути оскаржене в судовому порядку.

Глава 3. Особливості спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

Стаття 21. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку

1. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку застосовується виключно до резидентів території пріоритетного

розвитку, які в установленому цим Законом порядку внесені до Реєстру резидентів.

2. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку застосовується додатково до механізмів стимулювання, які передбачені чинним законодавством до окремих галузей, видів діяльності, способів залучення та освоєння інвестицій, в тому числі щодо встановлених видів і способів державної підтримки та встановлених пільг зі сплати податків і зборів та спеціальних режимів оподаткування.

3. На території пріоритетного розвитку застосовуються норми Закону України «Про індустріальні парки».

4. Регіональний рівень спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку передбачає наступні заходи стимулювання, які можуть застосовуватися до відповідних резидентів території пріоритетного розвитку:

звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з ввезення на митну територію України нового устаткування (обладнання) та комплектуючих до них для потреб власного виробництва, якщо це передбачено інвестиційним проектом із значними інвестиціями, відповідно до Податкового кодексу України;

звільнення від сплати мита при ввезенні на митну територію України нового устаткування, обладнання та комплектуючих до них для потреб власного виробництва, якщо це передбачено інвестиційним проектом із значними інвестиціями, відповідно до Митного кодексу України;

звільнення від оподаткування податком на прибуток за умови, що інвестиційний проект передбачає інвестицію не менше суми еквівалентної 1 млн євро, збереження або створення 20 робочих місць, а також сума пільги не повинна перевищувати 30% розміру інвестиції, що передбачена інвестиційним проектом із значними інвестиціями, відповідно до Податкового кодексу України;

заборона здійснення певних заходів державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності за умови укладення договору добровільного страхування цивільної відповідальності за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок негативних наслідків від провадження господарської діяльності на території пріоритетного розвитку відповідно до цього Закону;

отримання фінансування страхових платежів за договорами добровільного страхування від військово-політичних ризиків за рахунок коштів Фонду консорціумного фінансування відповідно до правил Фонду консорціумного фінансування, або з інших джерел в порядку, визначеному окремим законом;

отримання фінансування проектів з розбудови об'єктів інфраструктури на території пріоритетного розвитку за рахунок коштів Фонду консорціумного фінансування відповідно до правил Фонду консорціумного фінансування або з інших джерел в порядку, визначеному окремим законом;

часткова компенсація за рішенням органів місцевого самоврядування (військово-цивільних адміністрацій у разі їх утворення) вартості підключення малих та середніх підприємств, що реалізують інвестиційні проекти, до мереж (електроенергія, газ, водопостачання).

компенсації, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України, підприємствам, які відповідно до статті 2 Закону України "Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні" належать до мікропідприємств, малих або середніх підприємств, вартості електричної енергії у розмірі перевищення тарифу на послуги з розподілу електричної енергії на території пріоритетного розвитку над середнім по Україні розміром такого тарифу;

запровадження спрощеного режиму видачі дозвільних документів, ліцензій а також відведення земельних ділянок для розміщення виробництв, в порядку, встановленому законом.

5. Рівень територіальних громад, прилеглих до тимчасово окупованих територій, спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку передбачає наступні додаткові до вказаних у частині другій цієї статті заходи стимулювання, які можуть додатково застосовуватися до відповідних резидентів території пріоритетного розвитку:

зменшення за рішенням органів місцевого самоврядування (військово-цивільних адміністрацій у разі їх утворення) на 50% плати за землю, відповідно до Податкового кодексу України;

право на використання прискореної амортизації під час розрахунку амортизації основних засобів, відповідно до Податкового кодексу України.

6. Рівень індустріальних парків спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку передбачає наступні додаткові до вказаних у частинах першій, другій та третій цієї статті заходи стимулювання, які можуть додатково застосовуватися до відповідних резидентів території пріоритетного розвитку:

зменшення за рішенням органів місцевого самоврядування (військово-цивільних адміністрацій у разі їх утворення) на 50% плати за землю, відповідно до Податкового кодексу України;

право на використання прискореної амортизації під час розрахунку амортизації основних засобів, відповідно до Податкового кодексу України;

звільнення від оподаткування податком на додану вартість операцій з ввезення на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих до них керуючими компаніями та учасниками індустріальних парків, відповідно до Податкового кодексу України;

звільнення від сплати мита при ввезенні на митну територію України устаткування, обладнання та комплектуючих до них керуючими компаніями та учасниками індустріальних парків, відповідно до Митного кодексу України.

7. Крім заходів стимулювання зазначених у частинах 4-7 цієї статті, спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку на відповідних рівнях, перелічених у статті 8 цього Закону, може передбачати встановлення в порядку, визначеному законом, інших податкових пільг та/або спеціального режиму оподаткування для резидентів території пріоритетного розвитку, з метою:

- стимулювання видобування та переробки корисних копалин, поклади яких розташовані на території пріоритетного розвитку;
- зменшення енергетичної залежності резидентів та енергоємності виробництв;
- розвиток високотехнологічних та наукоємних виробництв, створення замкнених ланцюгів виробництва.
- стимулювання створення нових, модернізації та розвитку існуючих виробництв у пріоритетних галузях на території пріоритетного розвитку.

Перелік пріоритетних галузей на території пріоритетного розвитку затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням обласних державних адміністрацій у Донецькій та Луганській областях (або військово-цивільних адміністрацій у разі їх утворення), погодженим з уповноваженим органом.

Стаття 22. Застосування норм законодавства України щодо захисту конкуренції на території пріоритетного розвитку

1. Резиденти території пріоритетного розвитку беруть участь в процедурах публічних закупівель в якості учасників процедури закупівлі (учасників спрощеної закупівлі) на загальних підставах згідно із Законом України "Про публічні закупівлі".

2. Закони України "Про захист від недобросовісної конкуренції" та "Про захист економічної конкуренції" поширюються на взаємовідносини, що виникають між резидентами території пріоритетного розвитку та між резидентами території пріоритетного розвитку і суб'єктами господарювання з місцезнаходженням на іншій території України.

3. Надання державної підтримки резидентам території пріоритетного розвитку за рахунок ресурсів держави чи місцевих ресурсів у будь-якій формі, передбаченої цим Законом, здійснюється з урахуванням положень Закону України "Про державну допомогу суб'єктам господарювання".

4. Укладення органами місцевого самоврядування та місцевими державними адміністраціями (або військово-цивільними адміністраціями у разі їх створення) угод (контрактів) щодо виконання робіт або послуг з резидентами території пріоритетного розвитку здійснюється з урахуванням положень Закону України "Про публічні закупівлі".

Стаття 23. Гарантії прав резидентів території пріоритетного розвитку

1. Держава гарантує дотримання принципу стабільності спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку.

2. Держава гарантує усім резидентам території пріоритетного розвитку захист та збереження майнових і немайнових прав у повному обсязі, що виникають згідно із цим Законом та іншими законами України, прийнятими на його виконання, у тому числі законодавством про інвестиційну діяльність та режим іноземного інвестування у разі здійснення резидентами території пріоритетного розвитку інвестиційної діяльності.

3. Правовий статус резидентів території пріоритетного розвитку, визначається згідно із цим Законом та іншими законами України, прийнятими на його виконання, що є чинними на дату включення такого резидента в Реєстр резидентів. У разі внесення змін до цього Закону та інших законів України, прийнятих на його виконання, а також прийняття нових законів України, які передбачають більш сприятливі умови ведення господарської діяльності, пом'якшують чи скасовують відповідальність резидентів території пріоритетного розвитку або в інший спосіб покращують їх становище, до резидентів території пріоритетного розвитку застосовуються такі інші норми. Протягом усього строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку права, пільги та заходи заохочення, що надаються резидентам території пріоритетного розвитку згідно із цим Законом та іншими законами України, прийнятими на його виконання, не можуть бути звужені, зменшені або погіршені.

Зазначені гарантії не поширюються на зміни законодавства України, що стосуються питань оборони і національної безпеки України, забезпечення громадського порядку та охорони довкілля.

4. Для урегулювання фінансових, майнових та інших питань між суб'єктами території пріоритетного розвитку, пов'язаних з припиненням строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку, Кабінетом Міністрів України створюється міжвідомча ліквідаційна комісія, яка набуває всіх повноважень щодо управління територією пріоритетного розвитку до моменту остаточного вирішення відповідних питань. Порядок створення, роботи і припинення міжвідомчої ліквідаційної комісії, а також її склад та повноваження визначається Кабінетом Міністрів України.

5. Під час здійснення органами управління та розвитку територією пріоритетного розвитку повноважень, передбачених цим Законом, не допускається їх втручання у діяльність резидентів території пріоритетного розвитку за винятком випадків, коли таке втручання передбачене цим Законом та іншими законами України, прийнятими на його виконання.

Стаття 24. Фонд консорціумного фінансування

1. Фонд консорціумного фінансування є міжнародним фондом, який створюється міжнародною організацією за межами України та здійснює свою діяльність відповідно до міжнародного договору, що укладається між такою міжнародною організацією, Україною та іноземними донорами, з метою залучення коштів для цілей відновлення інфраструктури та/або фінансування інших заходів стимулювання господарської діяльності на території пріоритетного розвитку.

2. Загальне керівництво діяльністю Фонду консорціумного фінансування, в тому числі вибір реципієнтів (або позичальників) для отримання гранту (позики, тощо) та умови надання такого гранту (позики, тощо), здійснюється органами управління Фонду консорціумного фінансування згідно з правилами Фонду консорціумного фінансування, що затверджуються міжнародним договором.

3. Внесок України до Фонду консорціумного фінансування сплачується за рахунок коштів Державного бюджету. Розмір щорічного внеску України до Фонду консорціумного фінансування розраховується в сумі, що дорівнює 25% загальної суми податку на доходи фізичних осіб, що був сплачений на території Донецької та Луганської областей протягом попереднього бюджетного року, фінансування якщо інший внесок України не буде передбачений міжнародним договором, згода на обов'язковість якого була надана Верховною радою України.

Внесок України до Фонду консорціумного фінансування не перевищує 5% від усіх надходжень до Фонду консорціумного фінансування, якщо інше не передбачено міжнародним договором, згода на обов'язковість якого була надана Верховною радою України.

4. Кошти Фонду консорціумного фінансування виділяються за такими напрямками:

1) фінансування проектів резидентів території пріоритетного розвитку з розбудови об'єктів інфраструктури на території пріоритетного розвитку або інших проектів, що відповідають вимогам, визначеним згідно з правилами Фонду консорціумного кредитування;

3) фінансування страхових платежів за договорами добровільного страхування з покриттям військово-політичних ризиків, які були укладені між резидентами території пріоритетного розвитку та страховиками та передбачають страхування від військово-політичних ризиків;

4) здійснення інших витрат Фонду консорціумного фінансування, визначених відповідно до правил Фонду консорціумного фінансування, затверджених міжнародним договором.

Стаття 25. Сприяння розвитку системи страхування від військово-політичних ризиків.

1. Держава забезпечує здійснення заходів зі сприяння розвитку системи страхування від військово-політичних ризиків з метою захисту резидентів

території пріоритетного розвитку від ризиків, які виникають у зв'язку зі збройною агресією Російської Федерації, в тому числі внаслідок бойових дій, терористичних атак та/або окупації частини території України.

2. Страховий захист резидентів території пріоритетного розвитку від військово-політичних ризиків забезпечується добровільним страхуванням відповідно до закону.

3. Заходи сприяння розвитку системи страхування військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку відповідно до цього Закону полягає у:

1) створенні умов для отримання резидентами території пріоритетного розвитку фінансування страхових премій (внесків, платежів) за договорами страхування, укладеними відповідно до цього Закону, за рахунок коштів Фонду консорціумного фінансування або з інших джерел, дозволених за законодавством;

2) визначенні оперативних заходів, що необхідні для забезпечення фізичної безпеки майна, розташованого на території пріоритетного розвитку, відповідно до основ оборони України;

3) здійснення інших заходів, передбачених законом та/або нормативно-правовими актами Національного банку України.

4. Страховиками у страхуванні військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку можуть бути страховики, які отримали ліцензію на здійснення страхування військово-політичних ризиків і відповідають вимогам Закону України "Про страхування" та додатковим вимогам, встановленим нормативно-правовими актами Національного банку України з урахуванням положень цього Закону. Перелік страховиків, які здійснюють страхування військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку, ведеться Національним банком України та розміщується на сторінці офіційного Інтернет-представництва Національного банку України.

5. Національний банк України має право:

встановлювати вимоги до страховиків, які мають намір здійснювати або здійснюють страхування військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку;

встановлювати додаткові вимоги до провадження діяльності страховиками, які здійснюють страхування військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку, зокрема в частині вимог до забезпечення платоспроможності таких страховиків, вимог та порядку перестрахування ризиків за такими договорами, вимог до власного утримання, та особливості формування страхових резервів, обліку договорів страхування.

6. Страховик зобов'язаний дотримуватися вимог, встановлених цим Законом, та додаткових вимог, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України, до страховиків, які здійснюють страхування

військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку.

7. Страховики, які здійснюють страхування військово-політичних ризиків на території пріоритетного розвитку, зобов'язані вести персоніфікований (індивідуальний) облік договорів страхування в порядку та відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України.

8. Інформація про кожен укладений, продовжений або припинений договір страхування, кожен випадок виплати страхового відшкодування або відмови у виплаті страхового відшкодування подається страховиками до Національного банку України та центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.

9. Положення цієї статті не обмежують право резидентів території пріоритетного розвитку на укладення договорів добровільного страхування будь-якого виду, що передбачає страхування від військово-політичних ризиків, з будь-яким страховиком, який має право надавати такі послуги відповідно до законодавства України.

Стаття 26. Фінансування страхових платежів за рахунок коштів Фонду консорціумного фінансування

1. Резидент території пріоритетного розвитку, має право звернутися до спеціально уповноваженого державного органу, визначеного центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій, із заявою про отримання фінансування страхових платежів за договорами страхування, які укладені таким резидентом пріоритетного розвитку та передбачають страхування від військово-політичних ризиків.

Порядок подачі заяви відповідно до цієї статті, перелік документів, що подаються разом із заявою, а також розгляду заяви, визначається законодавством України та/або правилами Фонду консорціумного фінансування.

2. Фінансування зобов'язань з оплати страхового платежу відповідно до цієї статті надається резиденту території пріоритетного розвитку шляхом перерахування відповідної суми коштів безпосередньо страховику, з яким резидент території пріоритетного розвитку уклав договір страхування.

3. Порядок та умови фінансування зобов'язань з оплати страхового платежу, визначені в цій статті (в тому числі обмеження щодо видачі), за рахунок коштів Фонду консорціумного фінансування, визначається правилами Фонду консорціумного фінансування..

Стаття 27. Вирішення спорів та порядок передачі спорів на вирішення міжнародного арбітражного суду

1. Спори, що виникають з цивільних або господарських правовідносин, у

тому числі і з договірних правовідносин, за участю резидентів території пріоритетного розвитку, підлягають розгляду в судах України відповідно до норм процесуального законодавства. За домовленістю сторін, якщо хоча би одна зі сторін спору є нерезидентом або підприємством з іноземними інвестиціями, такий спір може бути переданий на розгляд до міжнародного комерційного арбітражу у порядку, встановленому законодавством про міжнародний комерційний арбітраж.

2. Для ефективного вирішення спорів, що виникають у зв'язку із діяльністю на території пріоритетного розвитку, які можуть бути передані на розгляд до міжнародного комерційного арбітражу, в Україні створюється спеціальна постійно діюча арбітражна установа (міжнародний арбітражний суд). Така постійно діюча арбітражна установа створюється під егідою авторитетної постійно діючої міжнародної арбітражної установи, що визначається Кабінетом Міністрів України, та діє відповідно до правил та регламентів вказаної арбітражної установи.

3. Держава Україна, державні органи, органи місцевого самоврядування, державні підприємства чи підприємства, в яких частка державної або комунальної власності становить 50% і більше відсотків, при укладенні цивільних договорів, пов'язаних із будь-якою діяльністю на території пріоритетного розвитку, повинні зробити пропозицію іншій стороні таких договорів про включення до тексту договору застереження про передачу спорів на розгляд такої постійно діючої арбітражної установою (міжнародним арбітражним судом), у разі якщо можливість передачі таких спорів передбачена законодавством.

4. Спори між суб'єктами території пріоритетного розвитку та міжвідомчою ліквідаційною комісією, що можуть виникнути у зв'язку з ліквідацією або припиненням строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку, підлягають розгляду в судах України або за домовленістю сторін передаються на розгляд до міжнародного комерційного арбітражу, у тому числі за кордоном.

5. Спори між іноземними інвесторами та державою, що виникають щодо інвестицій таких інвесторів, здійснених на території пріоритетного розвитку, вирішуються у порядку, передбаченому законодавством України та міжнародними договорами України про заохочення та захист іноземних інвестицій.

Розділ III

ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону, крім

підпунктів 2 - 9 пункту 2 цього Розділу, які набувають чинності з 1 січня 2022 року;

частини третьої статті 25, статті 26, які набувають чинності одночасно із законом про ратифікацію міжнародного договору про створення Консорціумного фонду.

2. Визнати такими, що втратили чинність з дня введення в дію цього Закону:

1) Закон України "Про спеціальні економічні зони та спеціальний режим інвестиційної діяльності в Донецькій області" від 24 грудня 1998 року № 356-XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 7, ст. 50, із наступними змінами);

2) Закон України "Про спеціальний режим інвестиційної діяльності на територіях пріоритетного розвитку в Луганській області" від 15 липня 1999 року № 970-XIV (Відомості Верховної Ради України, 1999, № 38, ст. 351, із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) Статтю 415 Господарського кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003, № 18, №19-20, №21-22, ст. 144 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“1. Територією пріоритетного розвитку вважається частина території України в межах сіл, селищ, міст, районів, областей, на якій склалися несприятливі соціально-економічні умови, і на якій запроваджується спеціальний режим господарської діяльності з метою стимулювання розвитку та/або відновлення такої території.

2. Спеціальний режим господарської діяльності на території пріоритетного розвитку передбачає запровадження особливих умов здійснення господарської діяльності суб'єктами господарювання на такій території, зокрема у вигляді особливого порядку дії законодавства, встановлення пільг, гарантій та інших форм державної підтримки, обмежень, заборон, а також визначення інших механізмів стимулювання розвитку та/або відновлення такої території.

3. Межі території пріоритетного розвитку, строк дії та інші особливості спеціального режиму господарської діяльності на відповідній території пріоритетного розвитку визначаються окремим законом для кожної такої території пріоритетного розвитку.”

2) У Законі України “Про регулювання містобудівної діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 34, ст. 343 із наступними змінами):

у частині другій статті 12 після слів “відповідні обласні ради” доповнити словами “, а у випадку окремих частин територій окремих регіонів Донецької та Луганської областей, визначених відповідно до Закону України "Про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях", центральний орган

виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій.”.

частину першу статті 33 викласти в такій редакції:

“1. Комплексна забудова території здійснюється з метою забезпечення реалізації інтересів соціально-економічного розвитку громад і спрямовується на попереднє проведення інженерної підготовки, спорудження інженерно-транспортних мереж, об’єктів соціальної та виробничої сфери, житлових будинків, інших об’єктів будівництва, а також на благоустрій території. Комплексна забудова території може здійснюватися шляхом створення індустріальних парків, комплексної реконструкції кварталів (мікрорайонів) застарілого житлового фонду одним або кількома інвесторами.”.

3) Частину другу статті 3 Закону України “Про державну допомогу суб’єктам господарювання” (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 34, ст. 1173 із наступними змінами) доповнити новим пунктом 7 такого змісту:

“7) резидентів території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях у порядку, встановленому Законом України “Про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях.”.

4) У статті 4 Закону України “Про військово-цивільні адміністрації” (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 87 із наступними змінами): у частині першій:

пункт 12 доповнити словами “а також передачі резиденту території пріоритетного розвитку, зареєстрованого в порядку, встановленому Законом України “Про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій а Луганській областях”, в користування (оренду) земельних ділянок, об’єктів інфраструктури та природних ресурсів місцевого значення, розташованих на цій території, в тому числі в рамках державно-приватного партнерства”;

доповнити пунктами 52 такого змісту:

“52) укладення договорів в рамках державно-приватного партнерства, у тому числі концесійні договори, в якості державного партнера (або на стороні державного партнера) та здійснення повноважень органів місцевого самоврядування, передбачені Законом України “Про державно-приватне партнерство” та іншими законами в рамках здійснення державно-приватного партнерства”;

у частині третій:

доповнити пунктом 19 такого змісту:

“19) прийняття рішень щодо надання відповідно до чинного законодавства пільг по місцевих податках і зборах;”;

доповнити новою частиною п'ятою такого змісту:

«5. Додатково до повноважень, визначених частиною третьою цієї статті, обласні військово-цивільні адміністрації також здійснюють повноваження із:

1) внесення пропозиції про запровадження території пріоритетного розвитку у відповідній області та зміни в її статусі у порядку, встановленому законодавством України, на період дії спеціального режиму господарської діяльності, запровадженого Законом України "Про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях" (на 10 років)».

5) У Законі України "Про ринок електричної енергії" (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 27—28, ст. 312 із наступними змінами):

частину четверту статті 7 доповнити абзацом такого змісту:

"Тарифи на послуги з передачі та розподілу електричної енергії можуть включати цільовий прибуток для приєднання до електричних мереж малих систем розподілу індустріальних парків.";

у статті 21:

частину третю після слів "є платною послугою" доповнити словами "(крім випадків, визначених цим Законом)";

частину одинадцяту доповнити абзацом такого змісту:

"Плата за приєднання до електричних мереж оператора системи передачі електроустановок малих систем розподілу індустріальних парків (керуючих компаній індустріальних парків) не стягується.";

частину дванадцяту після абзацу четвертого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Плата за приєднання до електричних мереж оператора системи розподілу електроустановок малих систем розподілу індустріальних парків не стягується".

У зв'язку з цим абзац п'ятий вважати абзацом шостим;

у статті 49:

частину четверту доповнити пунктом 4 такого змісту:

"4) розподіл електричної енергії такими мережами здійснюється керуючою компанією або іншим уповноваженим ініціатором створення індустріального парку суб'єктом господарювання в межах індустріального парку.";

у частині п'ятій:

доповнити частину після абзацу першого новим абзацом такого змісту:

"Оператор малої системи розподілу в межах приєднаної потужності на договірних засадах повинен надавати технічні умови на приєднання за типовою формою відповідно до кодексу систем розподілу. Технічні умови можуть бути вихідними даними для проектування будівництва об'єкта в межах індустріального парку.".

У зв'язку з цим абзаци другий і третій вважати відповідно абзацами третім і четвертим;

абзац третій після слів “затвердженої Регулятором” доповнити словами “, крім випадку визначення плати за послуги з розподілу малими системами розподілу індустріального парку, яка визначається на умовах договору, що укладається з оператором малої системи розподілу індустріального парку.”.

6) У Законі України “Про державну підтримку інвестиційних проєктів із значними інвестиціями в Україні” (Офіційний вісник України, 2021 р., № 14, ст. 571):

у статті 5:

у пункті 3 частини першої після слів “робочих місць” доповнити словами “(а у випадку інвестиційного проєкту із значними інвестиціями, що реалізовується на території пріоритетного розвитку, не менше 20 нових робочих місць)”;

у пункті 4 частини першої після слів “20 мільйонам євро” доповнити словами “(а у випадку інвестиційного проєкту із значними інвестиціями, що реалізовується на території пріоритетного розвитку, суму, еквівалентну 5 мільйонам євро) ”;

доповнити новою частиною такого змісту:

“3. Інвестиційний проєкт із значними інвестиціями вважається таким, що реалізовується на території пріоритетного розвитку, у випадку розташування відповідних об’єктів інвестування на території окремих регіонів Донецької та Луганської областей, визначених відповідно до Закону України “Про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій а Луганській областях”.”;

7) У Законі України “Про міжнародний комерційний арбітраж” (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 25, ст. 198 із наступними змінами):

доповнити другий абзац частини першої статті 2 словами “а також постійно діюча арбітражна установа (міжнародний арбітражний суд), що створюється відповідно до Закону України “Про запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку у Донецькій та Луганській областях”.

8) У Законі України “Про столицю України - місто-герой Київ” (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., №11, ст. 79 із наступними змінами):

у статті 1:

пункт 2 частини другої після слів “центральных органів державної влади” доповнити словами “за виключенням випадків, передбачених законами України”.

4. Тимчасово, протягом строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку, установити, що відповідному органу державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності (в тому числі його територіальним органам) заборонено здійснювати будь-які планові або позапланові заходи зі здійснення державного нагляду (контролю) щодо резидента території пріоритетного розвитку, діяльність якого відповідно до Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері

господарської діяльності" віднесена до незначного ступеня ризику, а також резидента території пріоритетного розвитку, що був зареєстрований в Єдиному державному реєстрі після запровадження спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку (далі – новостворений резидент), діяльність якого відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" віднесена до незначного або середнього ступеня ризику, за умови, що:

відповідним резидентом території пріоритетного розвитку укладено зі страховиком договір добровільного страхування цивільної відповідальності за шкоду, яка може бути заподіяна внаслідок негативних наслідків від провадження господарської діяльності на території пріоритетного розвитку (далі – договір страхування цивільної відповідальності); та

страховиком здійснено повідомлення відповідного органу державного нагляду (контролю) про укладення договору страхування цивільної відповідальності.

Заборона, передбачена цим пунктом щодо здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, застосовується виключно протягом строку дії відповідних договорів страхування цивільної відповідальності, а щодо новостворених резидентів, діяльність яких відповідно до Закону України "Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності" віднесена до середнього ступеня ризику – виключно протягом тієї частини строку дії відповідних договорів страхування цивільної відповідальності, що припадає на перші три роки з дати державної реєстрації відповідного новоствореного резидента в Єдиному державному реєстрі.

Вимоги до договорів страхування цивільної відповідальності, порядок їх укладення, а також порядок повідомлення страховиками відповідних органів державного нагляду (контролю) про укладення та розірвання договорів страхування цивільної відповідальності, визначається Національним банком України за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

Заборона, передбачена, цим пунктом щодо здійснення заходів державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності, не застосовується:

у випадках подання відповідним резидентом території пріоритетного розвитку письмової заяви про здійснення заходу державного нагляду (контролю) за його бажанням;

у разі настання аварії, смерті потерпілого внаслідок нещасного випадку, що було пов'язано з діяльністю відповідного резидента території пріоритетного розвитку;

у разі настання події, що має значний негативний вплив відповідно до критеріїв, затверджених Кабінетом Міністрів України, на права, законні інтереси, життя та здоров'я людини, захист навколишнього природного середовища та забезпечення безпеки держави;

після припинення строку дії спеціального режиму господарської діяльності на території пріоритетного розвитку відповідно до цього Закону;

після припинення строку дії (в тому числі достроково) договору страхування цивільної відповідальності та до моменту повідомлення страховиком про укладення з відповідним резидентом території пріоритетного розвитку нового договору страхування цивільної відповідальності.

5. Кабінету Міністрів України в тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

подати до Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити розробку і перегляд міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону.

6. Національному банку України в тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття відповідно до своєї компетенції нормативно-правових актів, що впливають із цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Голова Верховної Ради
України

Р.СТЕФАНЧУК

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Горбенко Руслан Олександрович
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B040000003F0D2F0042F08E00
Дійсний до: 22.01.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 105д9/1-2021/376564 від 03.12.2021

745328